

DIUMENGE 33 DURANT L'ANY "A" 15 de novembre de 2020

Jornada Mundial dels pobres

- **Avui, l'Evangeli ens ha presentat novament** una paràbola que ens explica Jesús. El missatge és de bon entendre: Déu Pare ens ha regalat a cadascú uns talents, unes capacitats, unes qualitats que hauríem de fer créixer per tal de millorar cadascú a nivell individual i també a nivell col·lectiu. Preguntem-nos avui: quin són els dons que he rebut de Déu en tots els nivells? Què n'he fet o què n'estic fent dels talents rebuts? Aquest tresor que he rebut ha estat útil per als altres? Davant del dons que rebem tenim una actitud d'agraïment o més aviat tenim por i els guardem sense fer-los treballar?
- **El cristià no és indiferent** davant la situació que està vivint el nostre món i davant els que més pateixen les seves conseqüències. Podem contemplar la situació actual com l'escenari on Déu es fa present per consolar i alleugerir, i on ens convida a col·laborar amb Ell en l'extensió del Regne de Déu. Si bé Déu és el que fa possible que el Regne creixi i es desenvolupi misteriosament, no ens eximeix d'aportar el fruit dels nostres talents i d'allargar les nostres mans en favor dels que pateixen. Tots hem estat convocats a col·laborar. D'aquí el deure de rendir comptes. Hem de preguntar-nos si ens hem compromès prou, si hem allargat les mans o les hem guardat a la butxaca, passant indiferents davant el dolor dels germans. És temptador viure sense comprometre's en res que pugui complicar-nos la vida, defensant el propi benestar. Tanmateix, aquesta és la millor forma de viure una vida estèril i sense horitzons.
- **Malalts, ancians, migrants, pobres i exclosos esperen les nostres mans** per mostrar-los amb gestos concrets el rostre misericordiós de Déu. Tot ésser humà que pateix interpel·la la nostra fe i ens compromet a favor d'una societat més justa. Allargar la mà és un signe evangèlic que ens recorda immediatament la proximitat, la solidaritat i l'amor. Enmig d'aquesta pandèmia, hem de reconèixer i agrair "totes aquestes mans que han desafiat el contagi i la por de donar suport i consol". La Jornada Mundial dels Pobres va més enllà d'una simple aportació econòmica. No es tracta de fer quelcom "per" els pobres, sinó "amb" els pobres, afavorint la nostra trobada i el diàleg fratern, per descobrir la força que salva.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

15 de Novembre de 2020

P A R E

A Déu Pare ningú l'ha vist mai, això és una cosa òbvia. No obstant, són moltes les imatges que podem utilitzar per descriure com és Déu, perquè necessitem utilitzar el nostre llenguatge i imaginació per entendre qualsevol concepte, sabent que mai aconseguirem reduir a Déu a una idea. Però de totes les imatges que podria haver escollit, Jesús es refereix a Déu com a Pare. És proximitat, cura, tendresa, afecte, intimitat i confiança, tot el que nosaltres podríem dir d'algú bo que estima a cadascuna de les seves criatures.

Segurament estem tan acostumats a sentir que Déu és Pare que ja tenim en compte el que això implica. Els jueus l'entenien com algú protector, però sever. En la seva mentalitat era més aviat un jutge. No obstant això, Jesús va més enllà i fa de la intuïció que Déu és Abbà (pare) el millor reflex de la manera d'estimar Déu. Així s'entenen millor accents que proposarà Jesús, com és el de la misericòrdia, o la gratuïtat de l'amor. Doncs qualsevol pare -o mare- és capaç de donar la vida pel seu fill si aquest realment ho necessita. És a dir, és un amor que anteposa a l'altre per sobre de tot i a qui li dol el sofriment dels altres més que el seu propi.

Pot ser que en fer servir la imatge del Pare caiguem en la temptació de reduir-lo a un paternalisme simple i una mica carrincló. La paternitat també implica exigència, senzillament perquè espera molt de nosaltres. No és una tirania autoritària que ens repel·leix, és la confiança que, si deixem que Déu entri en la nostra vida, podem fer grans coses, donar-li sentit a la nostra existència i així fer feliços els altres.

Probablement en funció de com sigui la nostra imatge de Déu, així ens dirigirem a Ell. I si Déu és amor: ¿quin paper juga en la teva vida?

(Álvaro Lobo, sj <https://pastoralsj.org/>)

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Senyor, gràcies per fiar-te de nosaltres, per voler que siguem fecunds,
per permetre'ns col·laborar en la teua obra, per encomanar-nos tenir cura de la creació,
per encarregar-nos atendre les necessitats dels nostres germans, per confiar-nos la construcció de la teva Església.

És una gran responsabilitat, però no ens deixes sols.

Ens guies amb la teva Paraula, ens confortes amb els sagraments, ens acompanyes a través de la comunitat.

Tots sols no ho podríem fer, però amb Tu tot és possible.

Volem donar molt de fruit, no pas per presumir, ja que no és mèrit nostre, sinó per la teva glòria.

Ens has donat una carisma, una missió, i volem ser fidels a la teva crida,
perquè és un camí de salvació per a nosaltres.

No volem apropiarnos del que ens dones ni tampoc malbaratar-lo,
volem posar-lo al servei dels altres per contribuir, des de la nostra feblesa, a la construcció del teu Regne.

(*"La missa de cada dia"* Novembre 2020)

Agenda de la Setmana

Moviment Parroquial

GRUPS D'ESTUDI DE LA BÍBLIA: De fa una colla d'anys que una vegada al mes es trobaven dos o tres grups de persones per reflexionar i aprofundir textos de la Bíblia. Des que va començar el confinament i tota l'epidèmia del Covid 19 estan suspeses aquestes trobades. No obstant cada mes es fa arribar als que normalment hi participaven el text i la reflexió per si algú ho vol fer a casa seva de manera individual.

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Maria Anna Ramió Bonaventura, de 92 anys
 Maria Xargay Padrosa, de 69 anys
 Maria Moner Costa, de 88 anys
 Llorenç Compta Gatielles, de 90 anys
 Encarnación García Rojas, de 87 anys
 Antònia Solà Viñolas, de 92 anys
 Miquel Pinsach Pujol, de 93 anys

C A M I N A

Camina per on mai ningú abans hagi caminat. Fes el que mai ningú abans hagi fet. Deixa les teves pròpies petjades... i no trepitgis sobre les petjades dels altres perquè no deixaràs marca. Si camines per on ja hagi caminat, trobaràs el que ja has trobat. Si t'atreu una llum, segueix-la. Si et condueix a un pantà, ja sortiràs d'ell... Però si no la segueixes, et preguntaràs tota la vida si per ventura era una estrella. Cada dia que vius és una ocasió especial. La vida, per molt dura que es posi de vegades, es veu millor des de darrere d'un petit somriure. De vegades no ens donen a escollir entre les llàgrimes i el riure, sinó només entre les llàgrimes; aleshores cal saber

-se decidir per les més boniques.

Somia el que t'atreueixis a somiar. Ves on vulguis anar. Siguis el que vulguis ser.

Viu!

El que vol fer alguna cosa, troba el camí. El que no vol fer res, troba una excusa!

Mai se't dona un somni sense que se't donin també els mitjans perquè el realitzis! La felicitat és com la papallona... com més la persegueixes més t'eludirà, però si poses la teva atenció a altres coses vindrà i suaument es posarà sobre la teva espatlla!

No són morts aquells que descansen en una tomba freda, són morts els que tenint l'ànima morta... viuen encara!

Encara que no sàpigues la raó, res passa sense raó!

En les misses del 16 al 22 de novembre de 2020 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	7,30 v	Difunts de la Parròquia	7 t.	Ànimes
Dimarts	7,30 v	Francesca Ramió i Jaume Molas	7 t.	Ànimes
Dimecres	7,30 v	Mn. Ramon Oller	7 t.	Ànimes
Dijous	7,30 v	Ànimes	7 t.	Domingo Martí
Divendres	7,30 v	Joan Darné Canals (Aniv.)	7 t.	Ànimes
Dissabte	8 v	Remei Torreguitart (Aniv.); Josep Plana Parer	7 t.	Ànimes
Diumenge	10 m.	Intenció Particular; Maria Ramió i Cinto Massegú; Joan Castañer Feliu (Aniv.)	11 m	Comunitat Parroquial
	12	Salvador Reig Butiñà (Aniv.); Esteve Brugué Canal		
	8 v.	Comunitat Parroquial		